

NAAR WAT DE DENNEN FLUISTEREN

VOORSPEL

MEL.

*Naar wat de dennen fluis'tren, die buigen kruin aan kruin.
Zit ik zo vaak te luis'tren in 't buntgras van het duin,
hoe zon en zomer pralen op 't purper van de hei.
Wat toverkleur zij malen, maar alles gaat voorbij, maar alles gaat voorbij.*

*De winter komt gedrenteld en weg is 't paradijs.
De wereld ligt gewenteld in sneeuw en vorst en ijs,
waarboven koude sterren op nachtelijke pij.
Al tintelen de maren maar alles gaat voorbij, maar alles gaat voorbij.*

*Maar gaat de liefde wonen in harten eel van klank,
Dan blijft zij daarin tronen en eeuwig is zo lang.
Want ed' le min verwoest niet, niet alles gaat voorbij,
want oude liefde roest niet, zij blijft steeds jong als wij, zij blijft steeds
jong als wij.*